

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 40

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 19 de juny del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques (escrit RGE núm. 4373/12).

1842

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començaríem el primer punt de l'ordre del dia.

Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques (escrit RGE núm. 4373/12).

El punt únic de l'ordre del dia d'aquesta primera sessió plenària extraordinària és el debat i la votació sobre la convalidació o derogació del Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques, escrit RGE núm. 4373/12.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyories. El Pla d'equilibri certifica el compromís del Govern balear amb els ciutadans per a la reducció del dèficit i la posada en marxa de les reformes estructurals. Totes les mesures incloses tenen com a principal objectiu garantir la sostenibilitat econòmica de la comunitat autònoma i afavorir el creixement. Aquestes mesures, a més de contribuir a assolir els objectius de dèficit, també han de servir per adaptar l'Administració a l'escenari de crisi i a la necessitat de reduir la despesa augmentant la productivitat de l'administració.

Es fa especial incidència en la despesa de personal mitjançant la reducció de determinats avantatges que els empleats públics han obtingut en moments històrics diferents als actuals i que ara els separen del comú dels treballadors del sector privat, i en tot cas del mínim que estableix l'Estatut bàsic de l'empleat públic, atès que ara es tracta d'un sacrifici solidari amb la resta de la població activa del país.

D'altra banda es doten mesures estructurals de racionalitat i d'eficiència en la gestió de recursos humans del sector públic per tal d'implicar d'una manera efectiva els principals instruments d'ordenació d'aquests recursos, com ara els plans d'ordenació propis del sistema sanitari i, en general, les relacions de llocs de feina de les entitats instrumentals de l'Administració. Mesures del tot necessàries i complementàries d'altres de reducció dels ens instrumentals i altres que ja s'han aplicat a la comunitat autònoma.

Les normes d'aquest decret es dicten en el marc de les normes urgents que ha aprovat recentment l'Estat a l'àmbit educatiu i sanitari, en la seva competència per establir les bases i coordinar la planificació general de l'activitat econòmica i en l'exercici de les competències de la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria d'ordenació i planificació de l'activitat

econòmica i l'ordenació de la hisenda autonòmica així com en matèria d'organització de les seves institucions i en la mateixa de personal funcionari de la comunitat autònoma.

Fa un any el nou govern va agafar les regnes de la comunitat autònoma en un moment extremadament delicat, amb unes dades econòmiques absolutament deteriorades com a conseqüència de la incapacitat de fer una diagnosi correcta de la crisi i, per tant, de dur a terme les polítiques adequades. Sense cap mena de dubte era la situació més greu que mai no ha viscut aquesta comunitat, fruit d'una política de descontrol i de despesa creixent. Sense cap mena de dubte la situació s'havia de canviar, tant és així que fins i tot el propi president del Govern d'Espanya, Zapatero, va dir fa poc temps, "*si hubiésemos ahorrado más y tomado prestado menos del exterior habríamos sufrido menos*". En definitiva, va reconèixer quelcom que és evident, que haver gastat menys del que es guanyava era una cosa necessària. De fet, es va donar a la seva etapa final de president del Govern, amb una reducció generalitzada dels sous de tots els empleats públics.

Ens agradaria que els diputats de l'oposició també fessin aquest reconeixement i començassin a fer un discurs diferent del que fan fins ara.

Senyories, tenim greus problemes concatenats: el dèficit públic, la manca de competitivitat de la nostra economia, la manca de crèdit. Per tant, és prioritari lluitar per reduir el dèficit, en molts de casos prenent decisions que no agraden a la gent, però que són necessàries per a l'interès general. Hem intentat ser justs i equitatius i preservar el que és més important i essencial, assegurant el correcte funcionament dels serveis públics.

Simultàniament duim a terme les reformes necessàries per reactivar el creixement i tornar a generar ocupació, una ocupació amb una base sòlida, diferent de la que hem viscut fins ara. Reformes que s'han de combinar amb la reducció dels desequilibris pressupostaris que han tengut efectes molt perniciosos sobre el conjunt de la nostra economia productiva i molt especialment sobre els empresaris i treballadors del sector privat que o bé han vistes reduïdes les seves disponibilitats de crèdit o bé han vist simplement com eren ells els que havien d'assumir la sostenibilitat d'una administració que es mantenia impertorbable davant un canvi de les condicions econòmiques internacionals.

Sí, senyories, la recuperació econòmica té un primer esglaó que és justament l'equilibri pressupostari de les administracions públiques. A menor necessitat de finançament públic més recursos econòmics fluiran cap als sectors més productius de l'economia capaços de generar el creixement que ara no tenim per la incorrecta utilització d'aquests mateixos recursos. En qualsevol cas, esper que la lliçó sigui apresada per tots, i en especial pels que varen governar fins fa poc temps.

Senyories, la recuperació econòmica arribarà amb l'esforç de tota la població, no d'una part. La recuperació econòmica arribarà assumint els errors del passat i sent capaços de fer les correccions pertinents. La recuperació econòmica arribarà amb la implicació de totes les institucions, totes.

És evident que no totes les variables que impliquen recuperació depenen de la comunitat autònoma, però també és evident que si complim la nostra part ens trobarem més forts i en millors condicions. La recuperació s'ha de fonamentar amb una sòlida base que permeti que moltes d'aquestes mesures siguin només temporals, tal i com indica el decret, són mesures excepcionals en una situació excepcional.

Som conscients del sacrifici que demanam al personal de l'administració, un col·lectiu que ha demostrat i demostra dia rere dia la seva entrega i la seva professionalitat al servei del conjunt de la societat, un col·lectiu que és el veritable motor de la primera empresa de l'economia balear, la CAIB, i que, per tant, contribueix de forma especial a aconseguir un futur millor per a tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Intervencions dels grups en torn a favor. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Primer de tot, vull agrair la intervenció feta pel vicepresident Econòmic del Govern, per les explicacions que ens ha donat en aquesta tribuna sobre la necessitat de l'aprovació d'aquest Decret Llei 5/2012, de mesures urgents en matèria de personal, atesa la situació d'instabilitat econòmica que pateix el nostre país.

Aquesta situació ens obliga a prendre tota una sèrie de mesures que no són fàcils ni són agradables, però que no ens queda més remei que prendre si volem complir amb els criteris marcats per l'Administració General de l'Estat i per part de les institucions comunitàries.

Avui l'abusiva pressió que el nostre estat pateix des de l'exterior únicament pot ser dissuadida amb el ferm compliment dels nostres compromisos de reducció de dèficit públic deixant clara l'existència d'un full de ruta per resoldre els problemes, i això juntament amb les polítiques d'estímul i de creixement de la nostra economia.

Gràcies al conjunt d'aquestes mesures d'estalvi i de reestructuració que el Govern ja ha posat en marxa, com aquest decret llei que avui convalidarem, hem aconseguit que la nostra comunitat autònoma no sigui intervinguda per part de l'Administració de l'Estat, fet que hagués tengut unes més dures conseqüències pel que fa a la gestió dels recursos públics de la nostra comunitat.

Per altra banda, valoram positivament que el Govern de les Illes Balears adopti totes aquelles mesures adients per complir amb l'equilibri pressupostari, garantint i tenint com a objectiu prioritari la prestació dels serveis públics bàsics que proporciona el nostre estat social, que és un dret de tots els ciutadans en un estat social que ha de ser garantit de totes totes.

Senyores diputades, senyors diputats, com saben vostès, la greu i complicada situació econòmica internacional que vivim, la complicada situació econòmica d'Espanya i de les Illes Balears ha provocat la variació en les previsions del creixement de la nostra economia, per la qual cosa s'han hagut de fixar uns objectius de dèficit públic molt estrictes per a totes les comunitats autònomes i també molt estrictes per a la comunitat autònoma de les Illes Balears, objectius fixats inicialment en un 1,5% per a l'any 2012 i en un 1,1 per a l'any 2013, però que aquest darrer percentatge ha estat reduït al 0,5% gràcies a les negociacions fetes pel Govern d'Espanya per poder suavitzar la situació.

Dins el programa d'estabilitat pressupostària de l'Estat espanyol, presentat recentment davant la Unió Europea, es requereixen adoptar mesures de control de la despesa pública per poder aconseguir l'estabilitat pressupostària exigida per la normativa vigent, tant pel que fa a la normativa comunitària com pel que fa al compliment de la Constitució Espanyola, la qual en el seu article 135 estableix per primera vegada el concepte d'estabilitat pressupostària i introdueix la prioritat absoluta del pagament del deute públic i dels seus interessos, reforma de la Constitució realitzada l'any 2011 durant un govern del Partit Socialista i que es va poder fer gràcies a una actitud responsable de l'oposició, en aquells moments el Partit Popular.

Ens agradaria que l'oposició avui, en aquestes illes, actuï amb la mateixa responsabilitat. Creim que és important deixar de banda la política partidista, la política més fàcil, seria la millor contribució perquè entre tots poguéssim sortir el més aviat possible d'aquesta crisi.

Aquestes mesures se sumen a les ja adoptades pel Govern mitjançant la Llei 9/2011, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012, llei important ja que es va produir un fet insòlit que va ser la pròrroga dels pressuposts l'any 2011, per tant, un fet que va complicar encara més la feina i la tasca que havia de dur a terme el nou govern del Partit Popular; i també a les previstes en el Decret Llei 4/2011, de 30 de març, de mesures tributàries per a la reducció del dèficit de la comunitat autònoma. A més, complementen aquestes mesures el Pla econòmic financer de reequilibri per al període 2012-2014, formulat per la comunitat autònoma el passat mes d'abril, i presentat davant l'Administració de l'Estat en compliment de la legislació sobre estabilitat pressupostària abans esmentada. Pla que va ser aprovat pel Consell de Política Fiscal el passat mes de maig a la darrera sessió.

Les normes, per tant, que conté aquest decret llei es dicten també en el marc de les normes urgents que mitjançant reial decret llei ha aprovat recentment l'Estat a l'àmbit educatiu i sanitari i en l'exercici de les competències de la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria d'ordenació i planificació de l'activitat econòmica i d'ordenació de la hisenda autonòmica, en concordança amb les que exerceix en matèria d'organització de les seves institucions i en matèria de personal funcionari de la comunitat autònoma i de les administracions locals, tal i com assenyalava aquest decret llei.

Per tant, es tracta de reduir la despesa pública, i aquí es fa una especial incidència en la despesa de personal; per saber a quin tipus de personal ens referim anirem a l'article 2 del decret llei, que fa referència al personal funcionari, al personal laboral, al personal del sector públic instrumental i al personal docent no universitari, així com al personal estatutari laboral de la sanitat pública.

Es tracta, per tant, com bé ha dit el vicepresident, de fer una sèrie de reduccions d'una sèrie d'avantatges que vàrem aconseguir entre tots en uns moments distints als que patim ara, avui patim una crisi important, quan es varen adoptar aquells acords va ser en uns moments de bonança econòmica i ens trobam que a dia d'avui amb els sacrificis que hem de fer és una situació que no podem mantenir, però que ara mateix, per tant, és important fer aquest esforç, un esforç que estic convençut que entén tota la ciutat, tota la ciutadania i tota la societat. Sens dubte es tracta d'un sacrifici que fa el funcionari, que fa l'empleat públic, però un sacrifici solidari amb els treballadors del sector privat que no compten amb aquests avantatges.

Vull insistir que aquests avantatges varen ser negociats i pactats en un altre moment i que creim que en el seu moment varen ser encertades per reconèixer la gran tasca dels nostres funcionaris i dels treballadors que fan feina per a l'administració pública.

Cal dir que una gran part, pràcticament totes aquelles que fan referència a la reducció d'aquests avantatges que s'adopten a l'àmbit d'aquest decret, són de caràcter temporal, tal i com es regula a tot el text articulat, i es fixa, per tant, un termini en el qual se suspenen els avantatges en qüestió i segons es preveu es tornaria a aplicar el mateix règim jurídic anterior al present decret llei. Vostès poden veure perfectament al decret llei a partir de l'article 6 com es parla de la suspensió d'aquests avantatges, que són de distinta naturalesa, i es fixa un termini concret, passat el qual tornàrem una altra vegada a restablir la situació.

Senyores diputades, senyors diputats, recordem que l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears preveu que en cas d'extraordinària i urgent necessitat, el Consell de Govern podrà dictar mesures legislatives provisionals que, en tot cas, hauran de ser convalidades pel Parlament de les Illes Balears. Aquestes mesures, en forma de decret llei, no podran afectar els supòsits prevists a l'apartat 1 de l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia. Per tant, els decrets lleis quedaran derogats si en el termini improrrogable de trenta dies a la seva promulgació no són convalidats pel Parlament després d'un debat i una votació a la totalitat, que és el que feim avui.

Per això, és important dur aquest decret de mesures urgents avui per tal que aquest quedi definitivament aprovat i que continuï desplegant els seus efectes jurídics, tan necessaris a la nostra comunitat autònoma.

L'extraordinària i urgent necessitat, a què fa referència l'Estatut d'Autonomia, queda més que justificada amb la situació d'emergència econòmica, una situació d'emergència nacional en la qual ens trobam i per la qual es fa necessària l'adopció de tot un grapat de mesures de reequilibri per tal de reconduir la situació i poder sortir junts de la crisi, aquesta forta crisi que patim, el més aviat possible.

Sens dubte aquest decret implica l'esforç de tots els treballadors de l'Administració pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Som conscients de l'esforç, som conscients del que suposa i som conscients que ells tendran, en el seu moment, el reconeixement que tota la societat els donarà per haver fet aquest esforç important.

A més a més, també cal recalcar que aquest decret fa referència a tota una sèrie de mesures que són mesures de flexibilitat dins la funció pública, són mesures que podríem parlar que són en sentit més positiu. Hi ha mesures en les quals es parla de reducció voluntària de la jornada, per tant, pensam que això pot tenir efectes positius, de l'excedència voluntària especial, de la llicència especial per assumptes propis, crec que això no separa ningú i que és una cosa amb la qual tots podem estar d'acord. També podem estar d'acord amb què estableix l'article 5, quan parla de mesures de control de compliment de la jornada de treball, efectivament creim que és important fer i aplicar aquestes mesures d'una manera clara i estricta. També el que es regula a l'article 3, relatiu a la jornada de treball, que suposarà un estalvi econòmic important per a les arques públiques, quan es diu que a partir de l'1 de juliol de 2012 la jornada general de treball per al personal inclòs dins l'àmbit d'aplicació d'aquest decret llei és de trenta-set hores i trenta minuts setmanals de treball efectiu, de mitjana, en còmput anual, sense perjudici de l'existència de jornades especials. Creim, per tant, que aquest article fa incidència a una qüestió important que suposarà un important estalvi econòmic.

Vull dir també que el Govern de les Illes Balears ha fet un esforç important per tal de no haver d'arribar a una situació de baixada directa dels sous dels funcionaris, com es va fer en el seu moment, es varen prendre mesures en aquesta línia la legislatura anterior per part del Govern d'Espanya i sí que volem recordar que aquesta mesura no va ser una mesura temporal sinó que va ser una mesura, en principi, per mantenir de manera indefinida. Per això, sí que volem reivindicar la temporalitat de tot aquest esforç que esperam que es pugui superar el més aviat possible.

Moltes gràcies, senyors diputats. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, novament ens trobam en aquest plenari, en aquest cas en una sessió extraordinària, per debatre la validació d'un decret llei dictat pel Govern de les Illes Balears, el Decret llei 5/2012, d'1 de juny, el cinquè dels dictats per part del Govern enguany i el dotzè si tenim en compte els set decrets llei dictats en els sis primers mesos de govern d'aquesta legislatura i encara n'han dictat un altre, el 6/2012, en aquest mateix mes de juny.

El primer període de sessions d'aquesta legislatura ja va començar amb un plenari extraordinari per debatre la convalidació de decrets llei. Així que la conclusió és simple. Tenim un govern que governa a cops de decrets llei, més d'un decret llei per cada mes de govern, Sr. President, ja que no em puc dirigir al Sr. Vicepresident.

Estan batent tots els rècords, no sé si trobaríem cap altre govern democràtic en tot el món que dicti més d'un decret llei per mes. No crec que n'hi hagi cap altre. Crec que podran registrar aquest rècord al llibre Guinness, Sr. Vicepresident, i això és un tret significatiu del tarannà d'aquest govern.

És un govern que no escolta. És un govern que du a terme polítiques d'imposició i de confrontació, un govern que no té cap interès en el consens ni en la pau social, un govern que adopta mesures d'ajustament a cop de decret llei sense un mínim intent de diàleg i sense cap voluntat de negociació ni de pacte, en cap dels actors polítics i socials que hi estan implicats d'alguna manera. Fan un pla d'equilibri econòmic de les Illes Balears sense parlar amb ningú, sense ni tan sols convocar a una reunió als agents polítics, no se'ns ha cridat ni una sola vegada per parlar-ne, sense reunir ni escoltar l'oposició, tampoc als sindicats ni a cap altre organisme o institució i després l'executen mitjançant un decret llei que també és una mesura d'imposició.

Aquest que avui ens ocupa conté distintes mesures que es pretenen d'estalvi i de reducció de dèficit per a aquest exercici pressupostari per a l'any 2012 d'acord amb el seu anunciat, però el que conté aquest decret llei, a banda de mesures confuses, és una minva considerable dels drets del personal funcionari i dels empleats públics, una minva de drets que alhora pot afectar de manera substancial a la prestació dels serveis públics, dels serveis dels ciutadans, dels serveis essencials a la comunitat, especialment a l'educació i a la sanitat.

La matèria que ara ens ocupa és la de personal i pretenen que s'apliqui a tot el sector públic de la comunitat autònoma, administració general, ens públic del sector instrumental, com també a altres administracions i institucions autonòmiques. Tot això, ja ho hem dit, sense diàleg ni consens, tampoc amb les institucions que es veuran afectades, que s'hi veuen ja, perquè ja és vigent, amb una regulació molt allunyada de la famosa seguretat jurídica que sempre prediquen perquè no està gens clar

de quina manera les mesures que es contenen en aquest decret llei seran aplicables extramurs de l'administració autonòmica.

Com i de quina manera seran aplicables a les entitats del sector públic instrumental en funció del seu règim jurídic particular? Com i de quina manera seran aplicables a les entitats locals i insulars? Tot això no es resol en aquest decret llei. Són conscients que envaeixen l'àmbit jurídic de la normativa bàsica estatal o de les normatives insulars i locals? Són conscients que en algunes de les mesures que prenen poden fregar l'ordre constitucional establert? Sembla que no, i això que ja han estat avisats pel Govern de l'Estat d'incórrer en inconstitucionalitat en algun altre decret llei.

La redacció d'aquest decret llei és confosa en molts d'aspectes, especialment quant a l'àmbit d'aplicació. La improvisació queda evidenciada en la seva redacció, improvisació i imposició en una norma en què es fa palès que el Govern no té definit el model d'administració, no hi ha mesures d'eficàcia i eficiència ni d'optimització de recursos per al manteniment dels serveis. No. Hi ha retallades en les condicions de treball dels empleats públics. Les mesures no responen a una estratègia definida. Sembla que han tret unes tisores i han anat retallant per aquí i per allà, ara un dret, ara una retribució, i han dictat una norma que afecta de manera generalitzada al personal al servei de les administracions públiques, al servei dels ciutadans, però això sí, introduint a l'hora, aprofitant que *el Pisuerga passa por Valladolid*, alguna mesura que té una intenció molt distinta de l'objecte i de la finalitat que defineix l'article 1.

Per què, si no, la previsió de l'article 28? En aquest article s'ocupen de les retribucions dels òrgans de direcció i dels directius professionals, però no per reduir-les ni per imposar cap límit. Significa això, Sr. Vicepresident, que aprofiten aquesta norma per llevar indirectament el límit que els gerents i els altres òrgans de direcció tenen establerts a la Llei del sector públic? Significa que podran superar el límit establert a la Llei del sector públic que imposa no percebre retribucions superiors a les dels directors generals? A què ve introduir una norma com aquesta i no establir límits o minves quan es minven les retribucions i els drets de tota la resta del personal?

D'altra banda, aprofiten una vegada més la fórmula del decret llei per minvar els òrgans de representació de col·lectius i entitats que posen en qüestió les seves polítiques. Només així s'entenen les decisions que afecten el Consell Escolar en aquest decret llei, primer va ser el CES, ara el Consell Escolar. La càrrega ideològica és evident, volen minvar tot allò que és representació democràtica.

Cert és que vivim un moment molt especial, un moment en què el nostre país està en situació de rescat econòmic, un moment en què la Unió Europea ha hagut d'intervenir en ajut del nostre país perquè determinades entitats creditícies han resultat estar en situació extrema, un moment en què la prima de risc ha arribat a assolir màxims històrics, més prop dels 600 punts que dels 500, això, avui matí, un moment en què s'ha fet palesa la manca de confiança dels mercats en la nostra economia i en què la borsa no s'atura de davallar. En un moment com aquest sens dubte s'han de prendre mesures difícils, però seria desitjable que aquestes mesures tenguessin el màxim suport polític i sindical.

En altres indrets això s'ha aconseguit. A la comunitat autònoma d'Andalusia això s'ha aconseguit. I això, Sr. Vicepresident, només és possible per la via del diàleg, i aquest govern ha demostrat una nul·la voluntat, una nul·la capacitat de dialogar. En lloc de diàleg, vostès ens vénen amb un seguit de mesures recollides en un decret llei moltes de les quals no serviran per a l'objectiu que assenyala el seu anunciat o que, si més no, tendran una mínima incidència. A banda d'això, pot ser no seran les darreres mesures que afectaran directament la butxaca del funcionariat, ara ens queda restar a l'espera de les mesures que pensa adoptar el Govern central perquè sembla evident que el rescat europeu no serà gratuït.

Ens demanen més ajustaments i allò que preocupa als socialistes és la mesura en què aquests' hagin de prendre, que afectin encara més les espatlles dels treballadors i les famílies que tracten d'arribar modestament a finals de mes i molt especialment que afectin encara més els serveis essencials de la ciutadania com són l'educació, la sanitat o els serveis socials.

Sr. Vicepresident, de vostè com a responsable econòmic del Govern hauríem d'esperar una certa escolta activa dels agents socials, un cert lideratge de la situació tan complicada i complexa en què vivim actualment, però aquest lideratge brilla per absència, Sr. Vicepresident.

Escoltar, no escolten i, en actuar, ho fan improvisadament recollint en el decret llei d'una banda mesures que ja vigien, com ara la suspensió de determinats complements retributius lligats a la productivitat, mesures que es posposen a l'any 2013 com ara la minva de dies de vacances o d'assumptes propis i mesures voluntaristes que només tendran efectes sobre la reducció de la despesa o del dèficit si el funcionariat decideix adoptar-les, com ara la reducció de jornada amb reducció de retribucions o el gaudi de permisos o excedències especials sense sou.

En acabar, comptarem, Sr. Vicepresident, però dubt molt que aquestes mesures que he citat determinin cap estalvi econòmic en 2012, si més no, estarà molt allunyat dels seus càlculs. No conec ni un sol cas que en aquesta complexa situació que vivim actualment es planteji gaudir de permisos o de reduccions de jornada amb reducció de retribucions.

Aquest decret llei en si, ja suposa una reducció de retribucions per al personal funcionari, per als empleats públics en general. El valor hora en còmput anual suposa una minva important de les retribucions dels empleats públics. El personal estatutari al servei de la sanitat pública, a més, veu reduïdes les retribucions relatives a la carrera professional i el personal docent, les de funcions tutorialis a banda d'altres complements i no parlem de l'expropiació de drets que conté, Sr. Vicepresident.

Aquí la seguretat jurídica i l'ortodòxia també han brillat per absència. Amb aquest decret llei, Sr. Vicepresident Econòmic, funcionaris que creien gaudir del dret de mantenir-se en actiu perquè el tenien reconegut i perquè tenien una resolució de pròrroga de la vida laboral vigent i vàlida, estan rebent la comunicació que se'ls expropia aquest dret i que el mateix dia del seu aniversari hagin assolit o no els anys de cotització que els dóna dret a percebre el cent per cent de la base reguladora com a pensió de jubilació, se n'han d'anar a casa ja jubilats perdent la condició de funcionari, tant si els agrada com si no.

Aquest és el regal d'aniversari que des del dia 1 de juny d'enguany es fa a persones que han dedicat bona part de la seva vida al servei públic. Aquest és el regal d'aniversari, el *happy birthday to you...*

(Alguns aplaudiments)

... que reben els funcionaris el dia que compleixen anys: un motorista que arriba amb una comunicació que se'n van a casa, i això em fa pensar que una de les grans deficiències d'aquest decret llei es troba en la manera de fer front a les mesures d'ajustament, en la manera com es menysprea la funció pública que diàriament duen a terme els funcionaris.

Era d'esperar una mica més de respecte i consideració per al funcionariat, Sr. Vicepresident, en l'exposició de motius d'aquest decret llei. L'exposició de motius és ben aclaridora de la seva opinió sobre els empleats públics, avui també ens ho ha dit el diputat que ha defensat la seva posició.

Els tracten de privilegiats, diuen que volen eliminar determinats avantatges que els empleats públics han obtingut en moments històrics diferents a l'actual. Parlen d'avantatges per referir-se a les condicions de treball que tenen els empleats públics i no és l'únic col·lectiu que els tenen, n'hi ha d'altres que els tenen, i no recorden ni fan esment que s'han assolit precisament per compensar anys de congelació salarial o de pujades vegetatives inferiors a l'IPC, cosa que ha passat durant molts d'anys, perquè no són iguals tots els funcionaris, perquè hi ha funcionaris que tenen els sous minsos, i aquestes mesures els afectaran molt directament i no tenen en compte que en 2010 es va fer una pujada de sou generalitzada, ja n'hi ha hagut una, una pujada de sou que sí que es va fer escalonadament de manera que incidís de manera diferent als que més guanyaven en relació als que guanyaven menys.

No han fet esment a l'exposició de motius al servei públic que dia a dia duen a terme els funcionaris, desprecien allò públic, com ja ens tenen acostumats a això. No fan cap referència a l'esforç que els empleats públics duen a terme per assegurar dia rere dia els serveis més essencials en la nostra comunitat. Sí que és cert que el diputat del Partit Popular ha fet algun comentari, però en l'exposició de motius ni una paraula, d'una atacada els lleven mesures de conciliació de la vida laboral i familiar, la igualtat de gènere se n'ha anat en orris també, els lleven dies de vacances, els augmenten la jornada de treball i els baixen el sou, redueixen determinats complements retributius de manera generalitzada i tot això, sense ni tan sols un cop a l'esquena, tractant-los amb menyspreu com si gaudissin d'avantatges que ni s'han guanyat ni els corresponen. El rerafons ideològic és més que evident.

Vostès, com sempre, mesures ideològiques de la dreta neoliberal conservadora, el centre l'han abandonat fa molt temps, Sr. Vicepresident, ja no el tenen ni a la vista de tan enfora com està.

Les seves mesures són de reducció de tot allò que és públic i sobretot -i això els encanta- de reducció de drets socials, segur que n'estan ben satisfets.

Tot això sense predicar amb l'exemple, mantenint encara avui viu el recurs contenciós administratiu contra la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que va declarar la suspensió de la pujada de sous que el president, Sr. Bauzá, va decidir per als membres del seu gabinet...

(Alguns aplaudiments)

... mantenint per tant en el seu entorn un paradís retributiu, tot això al mateix temps en què el president Bauzá se'n va a París acompanyat dels membres del seu gabinet a veure un partit de tennis que podia veure per televisió, en el mateix moment en què tot el país està convulsinat pel rescat europeu ...

(Remor de veus i petit aldarull)

... i s'apliquen mesures directes que afecten els drets dels empleats públics mitjançant l'aprovació i la vigència d'aquest decret llei que avui pretenen validar. Avui, que molts d'empleats públics, treballadors i treballadores de les entitats del sector públic estan rebent la comunicació que se'n val al carrer, que se'n van a l'atur perquè la situació de les empreses públiques és actualment insostenible, en aquestes circumstàncies, no creu vostè, Sr. President, que caldria ser més auster en la despesa protocol·lària?

No creu vostès que caldria sentir la demanda sindical contra la pujada de sou dels membres de gabinet del president? Cert que és un gest i que amb això no s'arreglaran els comptes de les finances públiques, però avui és un gest necessari, un gest que té a veure amb l'ètica i la moral, un gest que, com molts d'altres que s'haurien de tenir i que haurien d'afectar els que en millor disposició estan per afrontar aquesta crisi que s'ha agreujat de manera estrepitosa en aquest darrer any i en aquests darrers dies, un gest imprescindible.

Hi ha altres mesures a prendre per reduir la despesa del capítol 1 i del capítol 2, Sr. Vicepresident, mesures que haurien d'afectar la classe política, els directius públics, els directius professionals i els alts funcionaris. Es tracta de predicar amb l'exemple, Sr. Vicepresident, abans d'adoptar mesures com les que conté aquest decret llei és necessari també adoptar mesures que afectin els més privilegiats.

Cridi'ns per parlar-ne, Sr. Vicepresident, altres comunitats autònomes ho han fet, si no, em temo que es quedaran tot sols una vegada més en la convalidació d'aquest decret llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, el Sr. Nel Martí té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, debatem avui un nou decret, perdó, un nou decret llei, el decret llei núm. 13, açò sí és el primer decret llei masculí, no sabia que els decrets llei tenguessin sexe, però aquest decret explícitament així ho diu. Sort que la disposició adicional catorzena amplia els efectes al gènere masculí, quan diu que "totes les denominacions en aquest decret llei que apareixen en masculí, s'entendran també referides al femení", el greu, emperò, és que les mesures van en contra de la llei d'igualtat i açò ho defensarem més endavant.

(Remor de veus)

Un decret més dins aquesta política del divendres, cada divendres els ciutadans d'aquestes illes esperen neguitosos una nova mesura d'un govern que ja és vell, que navega amb un sol nord, el del dèficit públic, perquè l'altre dèficit, el social, l'humanitari, aquest és un déu absent a la nau del Govern.

Sí, el decret llei de dia 1 de juny, que era divendres, respon -diuen els mercaders- a la necessitat de reduir la despesa pública per aconseguir l'objectiu de l'1,5 en el dèficit públic per a l'any 2012, unes mesures que en aquest cas afecten els recursos destinats al personal al servei de l'Administració de la comunitat autònoma o de les administracions públiques, perquè afecta també consells i ajuntaments, i els seus sectors instrumentals; unes mesures que ja es preveien al Pla econòmic financer de reequilibri elaborat per l'executiu per als períodes 2012-2014 i a través del qual es preveu estalviar uns 350 milions d'euros dins l'any 2012. Un pla que revisa a la baixa, perdó a la retallada, allò que preveia el pla aprovat el juliol del 2011 i l'ajusta amb una nova baixada d'ingressos i amb la necessitat d'acomplir l'acord de la Comissió d'Assumptes Econòmics de dia 22 de maig del 2012 per acollir-se al mecanisme extraordinari de finançament per al pagament als proveïdors de la comunitat autònoma.

Diguem-ho d'una forma clara i llampant, hi ha més retallades perquè hi ha menys ingressos i perquè l'economia està en espiral de caiguda lliure i perquè l'Administració té moltes factures pendents de pagar i perquè l'Estat central no ens paga les seves factures.

El decret llei ens parla de despeses i haurem de parlar lògicament d'aquestes despeses, perquè l'elecció de cadascuna, d'allò que s'ha de retallar no és apolítica, no és imparcial, sinó que respon a una manera d'entendre el món i d'entendre la funció de l'Estat, però com que no hi hauria retallades en les

despeses sense retallades als ingressos, parlem almenys breument primer d'aquests darrers.

Mirin, senyors del Partit Popular, el Pla econòmic financer preveu -aço ho diu el Govern- un estalvi de 350 milions d'euros per al 2012, un estalvi que hagués estat del tot innecessari si l'Estat hagués complert amb les Illes Balears. És ben curiós, l'Estat no et paga tot allò que et deu, més de 860 milions d'euros més 400 milions d'euros que hi podríem afegir d'inversions estatutàries del 2012, tot açò no ho paga, i et diu que et deixa doblers per pagar els proveïdors amb la condició que facis més retallades. Si féssim el raonament a l'inrevés, si l'Estat pagués a les Illes el que deu, no hagués estat necessari ni una retallada dels 350 milions per al 2012, retallada que inclou tot un conjunt de mesures, i haguéssim pogut pagar ja fa molt de temps una part important de les factures pendents als proveïdors.

Sí, 860 milions d'euros que el Govern té ben identificats i que reclama diplomàticament, però açò no basta i sobretot no basta quan és el Govern de les Illes Balears qui, quan explica les causes de la situació, mai, mai no treu a llum el Govern de l'Estat, allò que el Govern de l'Estat ens deu. Entre les causes dels nostres mals el Partit Popular sempre amaga Madrid i açò el fa còmplice d'una situació on Madrid n'és culpable, el mil per cent, 680 milions provinents del fons de competitivitat, del nou sistema de finançament de convenis pendents, són les factures que ens deu l'Estat central, però continuam parlant d'ingressos, el Govern de les Illes ha optat per uns ingressos i no per uns altres. No ha optat, per exemple, per recaptar 20 milions amb l'impost de patrimoni. No ha optat per afectar l'IRPF o l'impost de successions dels que més recursos tenen. No ha optat per recaptar 20 milions més a través d'un impost ambiental, que -mirin per on- sí que apliquen els directors d'orquestra d'aquesta Europa de l'euro. I no ha optat per les polítiques de reactivació econòmica. El vicepresident diu que sí, però l'economia no fa res més que dir cada dia que no.

En definitiva, el Govern retalla perquè aplica una determinada política, la de callar davant Madrid, davant els deutes de Madrid, davant les factures de Madrid, davant les decisions de Madrid que perjudiquen greument aquestes illes, una política d'aplicar mesures fiscals poc progressives que impliquin que qui més té també aportí més; una política que no pren mesures, que no aporta mesures que donin confiança i que reactivin l'economia. Allò que Madrid ens deu, ara vostès ho volen treure dels ciutadans. Ho diré suaument, allò que Madrid ens roba, ara vostès ho volen agafar de les butxaques dels ciutadans d'aquestes illes. I sí, aquest irresponsable diputat diu "robar", no serà un robar il·legal, en algun cas possiblement sí, però sí il·legítim. Fer pagar els més vulnerables allò que els poderosos de Madrid no han volgut resoldre és il·legítim, és immoral.

El decret en la seva justificació parla de "situació d'emergència econòmica", textualment. I on és l'emergència social i l'emergència humana? El Govern legisla sense ser conscient que hem arribat a una taxa d'atur del 28% i sense assumir que mentre el poble, mentre el nostre poble no té feina, d'alguna forma ha de viure si no sobreviure. Així idò aquest decret arriba sense els decrets anteriors que ja altres vegades hem dit que manquen, sense el decret de les mesures contra la marginació i sense el decret de mesures per tenir el que és

nostre, via finançament i via Estatut. És un decret més d'aquesta política d'austeritat creixent front de la política del creixement auster i just. Una política que el vicepresident ens diu sempre que es basa en dues potes: la reducció de la despesa i la dels ingressos i l'impuls econòmic. Però nosaltres per ara aquesta doble pota sempre l'hem vist coixa. No veim enlloc les mesures de reactivació econòmica. Tenim un decret de suport als emprenedors, buit absolutament de contingut i un decret de mesures urbanístiques que no es sosté ni tan sols constitucionalment, així ens han avisat. Així ho ha advertit el Govern de l'Estat al Govern de les illes. I aquest no es va ni dignar a fer-ho saber a aquest parlament mentre es tramitava el projecte de llei. Lamentable no ho sé, impresentable sí.

Aquest decret juga al joc dels privilegis, eliminació de privilegis clar que sí, no cal justificar-los, evidentment, perquè els privilegis no hi haurien de ser, no hi haurien d'haver estat mai. I així ho fa el Decret llei 5/2012, textualment, "es tracta de reduir despesa per mitjà de la reducció de determinats avantatges que els treballadors públics han obtingut en moments històrics diferents de l'actual i que ara els separen del comú dels treballadors del sector privat". Jo no sé si hi ha algun aspecte que efectivament es pot considerar un avantatge del treballador públic respecte dels privats, però sí sé que els acords de l'administració pública, com passa amb els acords, els pactes i els convenis en el sector privat, no són el resultat de decisions aïllades, sinó de decisions en el context d'unes negociacions, d'uns reequilibris entre açò que no es pot pujar, però que ho podem compensar amb açò altre, que no es pot pagar segons cada situació personal o familiar, però que es pot reconèixer aquesta situació d'aquesta forma, etc. Açò passa a la pública i passa també a la privada. I a la privada tenen uns avantatges i a la pública en tenen uns altres. Tot serà un privilegi si ho comparem amb qui no el té.

L'Estatut bàsic del treballador públic marca uns mínims, com ho fa també l'Estatut dels treballadors i treballadores. Són aquests els avantatges d'uns respecte dels altres? Són privilegis els acords del conveni d'hostaleria, per exemple, respecte d'allò que té el conveni del sector de la construcció? No, aquesta lògica és absurda i és suïcida. Però el Partit Popular ja no ho vol resoldre, no ho vol revisar, actualitzar, adaptar, no vol negociat a través d'una nova renegociació, sinó que ho vol fer per la via del decret llei, per la via reservada per a l'excepció, negant així als treballadors el dret constitucional, el dret que també defensa i estableix el nostre Estatut bàsic del treballador públic, de la negociació col·lectiva.

És un decret contra el treballador públic i contra el sector públic, lògicament, que es justifica amb els privilegis. Però quins privilegis? Passem a l'articulat. És un privilegi la jornada de treball de 35 hores setmanals? És un privilegi la substitució immediata d'una baixa laboral? O cobrar el cent per cent de la prestació per incapacitat temporal per contingències comunes? És açò un privilegi? Era un privilegi el complement econòmic de la prestació per incapacitat temporal en el cas d'un embaràs de risc?, d'un embaràs de risc! És a dir, que una dona quan està embarassada, té un embaràs de risc, se la penalitza i deixa de cobrar els tres primers dies i després cobra fins el dia 20 el 60% i després el 75%, açò és un privilegi? Açò és una autèntica barbaritat i una il·legalitat, sí, va en contra de la Llei d'igualtat 3/2007 que a l'article 8 diu clarament que constitueix una discriminació directa per raó de sexe, qualsevol tractament

desfavorable a les dones relacionat amb l'embaràs o la maternitat.

És un decret plegat d'errors, sí. Un exemple, mesures dirigides al personal docent no universitari, excedència voluntària especial. Els efectes que tindrà en el còmput a efectes de triennis i grau personal. Sr. Conseller, Sr. Bosch, grau personal al personal docent? El grau personal no existeix, existeix el nivell, i així com afectarà aquest decret al nivell, el grau personal no crec que els preocupi, al nivell, error. És un decret que va en contra del sector públic. Mirem només com es cobriran les baixes, només es cobriran baixes quan aquestes siguin d'un mes i a partir de la segona setmana. O sigui que durant dues setmanes, com a mínim, els alumnes quedaran sense mestre o professor i es cobriran, com es cobriran? Amb la resta de professorat del departament? Açò ja no serà possible ja que tots ells estaran al màxim d'hores lectives. Com ho faran? Ho faran amb els professors de guàrdia? Clar, sí, però n'hi ha menys. Val, està bé. Aquest és el nostre model educatiu? Un model basat amb els professors de guàrdia? Però haurem d'anar alerta si abusam dels professors de guàrdia, perquè de tanta guàrdia no facem de l'escola una guarderia. Però més encara, les baixes de maternitat que previsiblement són més d'un mes, també es cobriran a partir de la segona setmana, de la segona setmana! Absolutament incompreensible.

També el decret recull quin serà el futur del centre de formació dels professors. Aquests queden absolutament desmantellats, sense pràcticament professors-assessors per a la formació permanent. Açò sí, per a l'accés al centre de professors, a la direcció, caldrà acreditar els coneixements d'una llengua estrangera. Aquí sí, Sr. Gornés, aquí sí que és recomanable utilitzar l'obligació -l'obligació- per accedir als llocs de responsabilitat de direcció del centre de formació de professors. No és recomanable obligar un policia local conèixer català, però en canvi el director del CEP sí que obligatòriament ha de saber un idioma estranger. El primer atén el públic, el segon no.

Quant el professor tutor, aquest decret també parla del professor tutor i segueix per la via de no reconèixer la seva tasca. I açò ha estat greu sempre, però avui més, més que mai perquè se li demana més responsabilitat que mai. Se li demana més responsabilitat en un context en què manquen programes de suport i reforç educatiu per als alumnes, en què s'eliminen programes com el PAIRE, s'eliminen tècnics d'intervenció socioeducativa, se suprimeixen professors d'atenció a la diversitat, augmenta fins a un 20% la ràtio d'alumnes, augmenta la jornada dels professors i un complement de 30 euros, que era el complement del professor tutor, és un privilegi. Es diu en aquest decret que és un privilegi! Quan el professor tutor hauria de ser el professor amb més suport i més necessari davant les circumstàncies actuals, doncs no, se li diu que tenia un privilegi i mira per on, hi haurà un decret llei que ara l'elimina, 30 euros!

Aquestes són les mesures que incorpora i assumeix aquest decret llei, un decret que va en contra, sense cap dubte, dels treballadors públics, però que sobretot va en contra del sector públic, sector públic que és el sector de l'educació, de la sanitat, sectors que protegeixen els ciutadans per tenir aquelles oportunitats bàsiques per poder viure amb dignitat en aquesta terra. És un decret llei que lògicament no tindrà el nostre suport i és un decret llei que esperem que el Govern es repensi dues vegades i, com a mínim, si no, els deman que el corregeixen. Està plegat d'errors, errors que no faran més que generar allò que el Govern tant diu que pretenia, la seguretat jurídica. Està plegat d'inseguretat jurídica i d'injustícies. I si un embaràs de risc no és exemple, doncs no sé quin exemple millor hi haurà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. En torn de rèplica, Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Aguiló, li volia agrair en un principi el to de la seva intervenció, el que passa és que llavors al final ho ha espanyat...

(Remor de veus)

Ho ha espanyat, clar, perquè, miri, vostè ens parla d'austeritat i vostè diu i critica el Govern de les Illes Balears perquè doni suport probablement a l'esportista internacional més important que té aquestes illes i que té aquesta terra...

(Algunes aplaudiments i petit aldarull)

I nosaltres consideram que no es tracta d'austeritat, aquesta qüestió es tracta que hem de ser allà, hem de ser allà, i el president del Govern ha de ser allà perquè és la seva responsabilitat. I, a més, crec que vostès fan demagògia en aquest tema i fan demagògia d'una manera irresponsable i ho fan a més..., en fi, no poden donar gaire lliçons sobre aquesta qüestió. Clar, no és el mateix que el president vagi a donar suport a Rafel Nadal a París, que el Sr. Antich llogui tot un avió, amb 150 persones, totes aquestes persones allotjades a hotels i amb un pressupost, efectivament, per promocionar els dimonis i el ball de bot a Brussel·les...

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Creim, per tant, que no ha estat encertat reconduir el debat d'aquest decret llei que és molt important i no se'n pot fer befa. Mirin, a més creim que vostès no són exemple d'austeritat, 6.000 milions de deute públic, ens han deixat, 6.000 milions de deute públic! Per tant, el Govern no té altre remei i més sortida que prendre mesures dures, difícils, però amb seny i responsabilitat. I jo crec que el que vostès el que haurien de fer és anar en la mateixa línia, en la mateixa direcció.

Mirin, vostès ens han fet retrets avui sobre que s'han pres mesures sense consens, mesures que van en contra dels treballadors. Nosaltres no hi estam d'acord, perquè ja hem argumentat avui el caràcter de la temporalitat. És a dir, vostès obvien aquesta qüestió i és molt important per a nosaltres. No parlem d'aplicar unes mesures indefinides i per sempre; sinó que deim, per favor, estam en una situació d'emergència, necessitam l'ajuda i l'esforç de tots, també dels treballadors públics i per això posam un temps, un termini en què durarà aquest esforç.

No parlem de privilegis. Ni el vicepresident, ni jo mateix no hem parlat de privilegis. Hem parlat d'una altra cosa. I sí és cert que els treballadors d'aquesta comunitat autònoma varem aconseguir entre tots, perquè nosaltres també des del Partit Popular hi estàvem d'acord, que se'ls pogués reconèixer la seva vàlua professional i la seva feina. I evidentment no consideram que siguin privilegis, però sí que són tal vegada avantatges que els treballadors del sector privat no tenen i que també hi ha persones molt qualificades, però que no tenen aquestes bones condicions. Simplement hem exposat això.

Vostè em diu que aquestes mesures estan fora del consens i que no s'han fet amb consens. O la baixada de sous del Sr. Zapatero es va fer amb consens?, es va fer amb consens, Sra. Aguiló?, perquè, clar, vostès varen retallar els sous públics entre un 10 i un 5%. I que jo sàpiga ho varen sense negociació sindical. Vostès, en definitiva, ho varen fer perquè s'hi veien obligats, perquè des de les institucions comunitàries els varen estirar les orelles, els varen dir que la política de dispendi que estaven fent era inadequada i per tant havien de corregir tots aquests desequilibris pressupostaris. I ho varen fer sense negociació sindical perquè tenien molta pressa i fins i tot es parlava durant aquella legislatura i així es deia entre el funcionariat, d'una segona baixada de sous que preparava el Govern del Sr. Zapatero. Per tant, no facin demagogia!

Tampoc no em parli vostè del tema de la carrera professional del sector sanitari, dels metges de la nostra comunitat autònoma. Escolti, el pacte va suspendre la carrera professional dels metges l'any 2010, Sra. Aguiló, sí, sí, vostès varen ser els primers! Varen deixar a la meitat del personal cobrant i a l'altra meitat sense cobrar. Per tant, no ens parlin d'aquesta qüestió quan realment vostès no han de donar cap lliçó!

Tampoc no ens parli de les substitucions. Escolti, no es varen substituir les baixes fins a cinc dies per primera vegada amb el pacte. I això va suposar que es produís un augment de les llistes d'espera; millor dit, es va produir llista d'espera per primera vegada a l'atenció primària. I això varen ser vostès, com a mesura d'estalvi quant a personal públic. Per tant, vostès han aplicat mesures en aquest sentit i el que no és de rebut és que ara en facin un discurs completament contrari a allò que està fent el Partit Popular.

Insistesc, ho fa amb una sensibilitat extraordinària en el moment que consideram que aquesta mesura, aquest decret llei, queda perfectament justificat per la situació d'emergència econòmica i d'emergència nacional i pel caràcter de temporalitat que vostès no n'han volgut parlar, perquè efectivament els interessa fer uns altres discursos.

En qualsevol cas, nosaltres apel·lam la responsabilitat política de l'oposició, apel·lam la responsabilitat i el seny dels partits polítics i els grups parlamentaris que són a l'esquerra d'aquest Parlament. Nosaltres consideram que la situació ho requereix, no només hem de complir amb el calendari, amb els deures i amb la tasca que ha de fer el Govern per complir els compromisos de reducció de dèficit públic, sinó perquè també s'ha de veure una societat unida i compromesa amb els deures, amb els objectius i sortir tots junts d'aquesta crisi el més aviat possible.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica Sra. Lourdes Aguiló del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Rubio, jo no sé si se'n recorda, però vostès varen votar en contra de la baixada del sou dels funcionaris feta el 2010, una baixada que, a més, ja ho he dit abans, es va fer no de manera lineal, sinó en funció de la major o menor retribució que els diferents funcionaris perceben. I vostè ve aquí i ens fa un discurs de "y tu más". És això el que s'hauria d'acabar Sr. Rubio. La situació d'avui és certament tan greu que no queda més remei que afrontar-la tots i afrontar-la junts. Però vostès, en lloc de fer una política de consens i en lloc de cercar complicitats o en lloc d'arribar a pactes amb tots els actors polítics, fan una política de confrontació que afecta tots els sectors. A parer meu el Govern s'està equivocant i molt.

Sr. Vicepresident, vostè ens ha fet una explicació tècnica de les mesures que conté el decret llei, ens parla d'un estalvi, però està fet en càlculs gens ortodoxos, per cert, perquè s'ha fet en còmputos anuals i estam a la meitat de l'any pressupostari, perquè molts càlculs són completament voluntaristes, com he explicat abans, perquè tampoc no han tengut en compte que segons quines mesures poden ser contràries a la normativa bàsica estatal i fins i tot a la Constitució i que la seva adopció els pot sortir cara, perquè ara per molt que la norma que es dicti tenguí rang de llei, no es poden expropiar determinats drets sense assumir els costos indemnitzadors i ara veurà, Sr. President, com molts funcionaris no acceptaran pacíficament unes decisions tan perjudicials per als seus drets i aniran als tribunals de justícia per defensar-los. I algunes d'aquestes mesures, Sr. Vicepresident, en lloc de suposar un estalvi, suposaran una despesa considerable en concepte d'indemnitzacions.

Però vostès continuen sense escoltar, i a mi el que em correspon és criticar això, criticar la manera de fer política d'aquest govern, perquè s'ha fet palesa durant aquest primer any de legislatura, durant l'any en què més han empitjorat les coses a les Illes Balears; perquè és una evidència clamorosa que en aquest país cal una altra manera de fer política, perquè la política és necessària per sortir de la situació de crisi econòmica i social que patim avui, també social, Sr. Vicepresident; perquè cal una cultura de pacte que el seu govern no té; perquè han obert tots els fronts i tenen en peu de guerra tots els col·lectius, com vostès saben molt bé.

I jo els demanaria una altra actitud, una actitud que permetés arribar a consensos i pactes necessaris. Però no ens poden venir amb el decret llei ja fet i firmat sense dialogar, esperar només a partir d'aquí, amb mesures confuses, profuses i difuses, esperar d'aquí que els donem el nostre suport. Jo els deman una altra actitud, una actitud que permeti arribar a consensos i pactes necessaris, que s'acabi amb aquesta actitud permanent de confrontació. Un govern que no escolta és un govern condemnat al fracàs. No ens cansarem de dir-ho: són un govern que no escolta, són un govern que no dóna solucions...

(Alguns aplaudiments)

Són un govern liderat per un president que no té credibilitat, per un president que ha estat capaç de signar una declaració de béns falsa, que no ha explicat la naturalesa dels seus negocis privats i que s'ha posat ell tot sol en entredit, un president que, en lloc de posar immediatament les cartes damunt la taula i sortir el primer dia a dir que ho sentia, que s'havia equivocat i que no tornaria a passar, ha intentat amagar la realitat, defugir-la i endarrerir la resposta i l'aportació documental, que era pública, evidenciant així una mentida recurrent. I la resposta ha estat obrir un altre front, una altra confrontació, i era indiferent amb qui, qualsevol servia; ha tocat al col·lectiu mèdic. S'han tret un tema que es podia resoldre amb consens i han iniciat una nova confrontació, i han comportat la convocatòria d'una vaga indefinida del col·lectiu. I ara, marxa enrere. Vostès fan a la vegada de piròmans i de bombers.

S'han entretengut aquest cap de setmana a fer balanç del seu govern conselleria per conselleria. Però què tenim? Tenim a la Conselleria de Salut confrontació: tancament d'hospitals ara sí ara no; pagament de guàrdies mèdiques ara sí ara no; serveis tancats, personal al carrer, llistes d'espera i, ara, més mesures reductores de retribucions salarials i de drets del personal al servei de la sanitat pública. Paguen els treballadors sanitaris i paguen els ciutadans.

(Remor de veus)

A la Conselleria d'Educació, confrontació: més ràtio per alumne i per aula, menys serveis de reforç; més complicacions amb la introducció de l'elecció de llengua sense previsió, sense dotació, sense reforç, sense indicacions; i ara mesures reductores de retribucions, salaris i drets del personal al servei de l'educació pública. Paguen els alumnes, paguen els docents, paguen les famílies.

I a la Conselleria d'Administracions Públiques un conseller que dissenya la política de personal, que redueix el personal interí, que envia al carrer personal laboral de les empreses públiques, i que blinda la seva situació administrativa d'una interinitat darrere un acte administratiu nul de ple dret, darrere un acte administratiu per al qual no té la condició precisa que és la de ser funcionari de carrera. I ara, més mesures reductores de retribucions salarials i drets per al personal al servei de l'administració pública i del sector públic instrumental, paguen els treballadors públics.

Mentrestant, cap mesura de reactivació econòmica no s'impulsa des de l'àrea de responsabilitat de la Vicepresidència.

La situació a les Illes Balears és certament preocupant. No es pot continuar parlant del passat, no es pot continuar parlant d'herència; és hora de deixar de mirar el passat i mirar el futur. Cerquin consensos, cerquin compromisos, cerquin complicitats amb els sectors polítics, econòmics i socials, i potser que comencin a canviar les coses, perquè la situació actual ho demana a crits. Però han de canviar d'actitud, i ens hi trobaran, si la canvien. Poden triar canviar el discurs, canviar l'actitud o mantenir-la. Si prenen la primera opció ens hi trobaran, però si prenen la segona quedaran tot sols. Els deman que acceptin la tramitació del projecte de llei, d'aquest decret llei com a projecte de llei, i que dialoguin, que escoltin els sindicats, que pactin amb l'oposició, i que ho tramitin amb voluntat de consensos, però no com fins ara han tramitat els projectes de llei, que ho han fet únicament per esmenar-se a vostès mateixos, sense acceptar cap esmena de l'oposició. D'aquesta manera és impossible arribar a pactes i arribar a consensos.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo demanaria al Partit Popular que potser haurien de parlar ja amb més rigor en els termes, i deixar de parlar d'austeritat quan el ciutadà sap que cada una d'aquestes mesures és una mesura d'empobriment. Vostès ara utilitzen l'argument del privilegi, que és molt bo, serveix bé per legitimar unes mesures que aquest govern no vol de cap de les maneres justificar, però el decret, aquest decret, té molt de decret d'empobriment, d'empobrir el treballador públic i d'eliminar coses que eren justes. Alguna cosa vostè em podrà treure com a exemple que és un privilegi o és un avantatge, d'acord, però té molts d'elements justs que aquest decret es carrega d'una forma absolutament injustificada.

I a més ho fa sense recórrer a allò que és bàsic i fonamental, que és la negociació col·lectiva, que és un dret internacional, és un dret reconegut a la Constitució Espanyola, és un dret reconegut a la nostra legislació autonòmica, i és el dret dels treballadors a negociar la determinació de les condicions de treball, en aquest cas dels empleats de l'administració pública. D'aquesta forma el Partit Popular romp unilateralment amb els

acords, amb els convenis entre l'administració i els representants del personal, fins i tot romp amb els òrgans previstos, en allò que havia decidit, els òrgans previstos per la legislació autonòmica. On és el Consell Balear de la Funció Pública? D'acord que és un decret llei, però el decret llei no justifica que s'obviï de forma absolutament unilateral el diàleg i la negociació col·lectiva.

Ens diu el Sr. Rubio que hem de tenir en compte la temporalitat. Sí, sí, la temporalitat existeix avui i en totes les coses que fa qualsevol govern; totes les mesures que fa qualsevol govern són temporals, per sort no n'hi ha cap d'eterna, excepte, per sort, els drets fonamentals. I la temporalitat serveix per justificar mil coses; també la temporalitat podria justificar una situació d'excepció, si vol dissolem aquest parlament, l'executiu governa sense parlament... La temporalitat no ho justifica tot, no justifica que es prenguin decisions com les que s'han pres sense la negociació, sense el diàleg social.

Però em sorprèn que ningú, que el Partit Popular no em respongui als errors; entenc que els errors hi són, d'acord, els errors hi són i vull entendre que assumeixen que es corregiran perquè, hi torn a insistir, li ho diré mil vegades: què passarà amb el nivell del personal docent?, perquè per ara se'ls ha assignat grau personal; què passarà? Expliquin-ho. No és un error, però voldria pensar que és un error, allò que he dit que feia aquest decret tan masculí; on és el reconeixement a situacions com l'embaràs de risc?, ara és un privilegi? És un privilegi poder tenir el complement econòmic destinat a completar la prestació per incapacitat temporal per contingències comunes?, és açò un privilegi que ara aquest decret es carrega?

Abans no he tingut oportunitat de dir res sobre allò que també modifica aquest decret llei, que és el Consell Escolar, i m'hi vull referir almenys pel que fa a les formes. Quines són les formes d'aquest govern, que el Consell Escolar reunit no sap res que l'endemà es publicarà, es farà públic aquest decret llei en el qual es modifica la seva composició?, el dia abans el Consell Escolar reunit no sap res que l'endemà es modificarà la seva composició! No són bones formes, no són les formes d'una situació difícil en la qual, als ciutadans, se'ls demana que no es crispi. Com no s'ha de crispar si s'actua d'amagatots?, s'actua d'amagat, sense transparència i sense voluntat de diàleg?

Es preveu, i aquest decret no fa més que afegir-hi dificultats, es preveu un inici de curs escolar increïblement complicat. Jo només vull recordar que amb totes les mesures que es prenen avui, a més a més, els centres escolars no tenen les instruccions del curs escolar 2012-2013, que és allò absolutament imprescindible a final de curs per preparar el curs següent. No saben absolutament res de tot açò que avui discutim en aquest decret llei, de quina serà la concreció de moltes d'aquestes mesures que aquí es contemplen, de com els afectaran, i açò no pot tenir ni un bon final i un bon començament de curs.

Lògicament ja he dit abans que aquest decret llei no pot tenir el nostre suport, i demanam al Govern que el ressitui a l'espai del diàleg. Mesures difícils exigeixen voluntat de diàleg, no opacitat i no decisions que, com deia abans, sembla que es fan el més d'amagat possible per sorprendre sempre amb la política dels divendres. Continuem idò amb la intranquil·litat, el ciutadà continua amb la intranquil·litat del que passarà aquest proper divendres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a la votació de convalidació o no del decret llei en qüestió.

Passam a votar. Votam.

33 vots a favor, 24 en contra i 1 abstenció.

Un cop convalidat el decret llei aquesta presidència demana si qualche grup desitja que es tramiti com a projecte de llei. En cas afirmatiu..., ho sotmetrem a votació.

Sí.

Idò, senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

25 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS